

การปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Adjustment and Financial Literacy of First-year Students living on
Campus Housing, Faculty of Education
Chiang Mai Rajabhat University

รัตนวัชร เพ็ญรัตนหิรัญ

Rattanawat Penrattanahiran

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University

E-mail : rattanawat_pen@cmru.ac.th

Date Received : 19 June 2023 Date Revised : 23 May 2024

Date Accepted : 23 May 2024 Date Published online : 27 June 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 และ 2) เปรียบเทียบการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 349 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินสำหรับนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการปรับตัวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน และด้านกิจกรรม ส่วนระดับความฉลาดรู้ทางการเงินอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 79.9 ของจำนวนนักศึกษา โดยพฤติกรรมทางการเงิน ร้อยละ 71.91 ของจำนวนนักศึกษา และทัศนคติทางการเงินร้อยละ 91.67 ของจำนวนนักศึกษาซึ่งอยู่ในระดับสูง ยกเว้นความรู้ทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 59.88% ของจำนวนนักศึกษา และ 2) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 ที่มีภูมิหลังด้านเพศ อายุ ผลการเรียน การพักอาศัย และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือน มีการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มีภูมิหลังด้านกลุ่มสาขาวิชา มีการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การปรับตัว ความฉลาดรู้ทางการเงิน นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์

Abstract

The objective of this research were 1) to study the adjustment and financial literacy of first-year students living on campus housing, and 2) to compare the adjustment and financial literacy of first-year students living on campus housing with different socio-demographic. The sample consisted of 349 first-year students living on campus housing from the Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University, selected using by stratified random sampling technique. The research instrument was an adjustment and financial literacy scale. Statistics employed for analyses included percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way MANOVA. The result of the study were as follows: 1) First-year students had a high level of overall adjustment with the highest levels of adjustment such as instructor, peer groups, and activities. Moreover, their level of financial literacy was high with 79.9% of students, financial behaviour in 71.91% of students and financial attitudes are high levels in 91.67% of students, However, it is noteworthy that the level of financial knowledge was only at a moderate level, with 59.88% of students 2) The first-year students' socio-demographic had a no significant difference in adjustment and financial literacy, such as gender, age, academic performance, residential status, and monthly financial support from family. However, significant differences are observed in adaptation and financial literacy among students from different field of study, with a statistical significance level of .05.

Keywords: Adjustment, Financial Literacy, First-year students living on Campus Housing, Faculty of Education.

บทนำ

การปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงิน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความเป็นอยู่และความสำเร็จของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 การปรับตัวให้เข้ากับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องที่ท้าทายสำหรับนักศึกษาทุกคน เนื่องจากต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคมและทางวิชาการใหม่ อีกทั้งในขณะเดียวกันนักศึกษายังต้องมีความฉลาดรู้ทางการเงิน เพื่อตัดสินใจทางการเงินอย่างรอบคอบ การวางแผนการใช้จ่าย การออม และการลงทุนเกี่ยวกับเงินในอนาคต การปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงิน จึงถือว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญในการช่วยให้นักศึกษาสามารถที่จะใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียนมหาวิทยาลัย งานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มักจะประสบความ

ยุ่งยากเกี่ยวกับการปรับตัวทำให้เกิดผลกระทบหลายประการ เช่น ความรู้สึกโดดเดี่ยว ความคิดถึงบ้าน ความเหงา ความวิตกกังวล ความเครียด ความกลัวจากความล้มเหลว และกลัวการไม่ได้ยอมรับจากเพื่อน เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสุขภาพจิตในเชิงลบนำสู่ภาวะซึมเศร้าและการล้มเหลวทางการเรียนของนักศึกษา (Anbesaw, Beyene & Kefale, 2022; Sevinç & Gizir, 2014) ส่วนความฉลาดรู้ทางการเงินยังพบว่า นักศึกษาส่วนมากร้อยละ 69 ประสบปัญหาทักษะการจัดการทางการเงินขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ส่งผลทำให้เกิดความเครียดเพิ่มขึ้น มีผลการเรียนลดลง และการออกกลางคัน (NEFE, 2014) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Elliott & Healy (2001) ที่พบว่า ความกังวลเรื่องการเงินเป็นสาเหตุที่มีนัยสำคัญของความเครียดสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัย โดยเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 มีความเสี่ยงเป็นพิเศษต่อความเครียดทางการเงินและการขาดความฉลาดรู้ทางการเงิน (Robb & Woodyard, 2011) ทั้งนี้อาจมาจากการแข่งขันใน ความต้องการ ประสบการณ์ที่มีขีดจำกัดในการบริหารจัดการเกี่ยวกับเงินของตนเอง จึงส่งผลทำให้เป็นหนี้ ที่เพิ่มขึ้น ผลการเรียนลดลง และความเป็นอยู่ที่ดีโดยรวมลดลง (Danes & Hira, 1987) จากข้อมูลในส่วนนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญ ความจำเป็น และสภาพปัญหาของการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงิน นับว่าเป็นตัวทำนายที่สำคัญของ ความสำเร็จทางวิชาการและความเป็นอยู่ที่ดีโดยรวมของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย (Rani & Siwach, 2023) ทั้งนี้ยังมีงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยมี ความสัมพันธ์กัน โดยนักศึกษาที่สามารถปรับตัวเข้ากับชีวิตในมหาวิทยาลัยได้ จะมีความฉลาดรู้ทางการเงินใน ระดับที่สูง (Kamel & Sahid, 2021) ในทำนองเดียวกันนักศึกษาที่มีความฉลาดรู้ทางการเงินในระดับสูง มีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับชีวิตในมหาวิทยาลัย (Lee & Kim, 2021) ฉะนั้นการปรับตัว และความฉลาดรู้ทางการเงินนั้นมีความสัมพันธ์กันและมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างมาก

จากประเด็นข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยทางคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีแนวทางรูปแบบพัฒนาและผลิตคุรุลักษณะเฉพาะซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคน จะต้องพักอาศัยอยู่ประจำหอพักภายในมหาวิทยาลัย การปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินจึงเป็นเรื่อง สำคัญสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาและเปรียบเทียบการปรับตัว และความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 โดยคาดหวังว่าผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะทำให้ ทราบข้อมูลหลายประการว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัย มีการปรับตัวและความฉลาดรู้ ทางการเงินอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด ด้านใดที่จำเป็นที่จะต้องให้การส่งเสริมและสนับสนุนอย่างเร่งด่วน นักศึกษาที่มีเพศ อายุ กลุ่มสาขาวิชา ผลการเรียน การพักอาศัย และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือน ที่แตกต่างกัน จะมีการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินหรือไม่อย่างไร แล้วลักษณะประเภทเช่นไรที่ควรให้ การสนับสนุนและให้การช่วยเหลือเป็นพิเศษ ดังนั้นข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่เป็นอยู่และ ประเด็นที่สำคัญ โดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่สามารถที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปสู่การจัดลำดับ ความสำคัญของการจัดหาแหล่งทรัพยากรในการสนับสนุนทั้งด้านการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงิน สำหรับนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 รวมทั้งวางแผนแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาให้มี

ความสามารถที่จะปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ และรู้จักวางแผนในการบริหารจัดการเกี่ยวกับเงินได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนและการเงินในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่มีภูมิหลังแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ กลุ่มสาขาวิชา ผลการเรียน การพักอาศัย และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือน

ขอบเขตของการศึกษา

- 1) การปรับตัว (Adjustment) ได้แก่ 1.1) ด้านการเรียนรู้ (Learning) 1.2) ด้านผู้สอน (Instructor) 1.3) ด้านกลุ่มเพื่อน (Peer group) 1.4) ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) และ 1.5) ด้านกิจกรรม (Activities) (นิรมล สุวรรณโคตร, 2553; Pascarella & Terenzini, 2005; Schroeder & Prentice, 1998; Tinto, 1987)
- 2) ความฉลาดรู้ทางการเงิน (Financial literacy) ได้แก่ 2.1) ความรู้ทางการเงิน (Financial knowledge) 2.2) พฤติกรรมทางการเงิน (Financial behaviour) และ 2.3) ทักษะคติทางการเงิน (Financial attitudes) (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2559; Atkinson & Messy, 2012; OECD, 2016)

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1,024 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างในเก็บข้อมูลครั้งนี้ โดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าไว้ 5% คือ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ตามสัดส่วนประชากรโดยจำแนกตามเพศ อายุ กลุ่มสาขาวิชา และผลเรียน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเกินกว่าที่ได้กำหนดและได้รับการตอบรับกลับมา จำนวน 349 คน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินสำหรับนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90 ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) กลุ่มสาขาวิชา 4) ผลการเรียน 5) การพักอาศัย 6) จำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบวัดการปรับตัว จำนวน 41 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการเรียนรู้ (Learning) จำนวน 13 ข้อ 2) ด้านผู้สอน (Instructor) จำนวน 6 ข้อ 3) ด้านกลุ่มเพื่อน (Peer group) จำนวน 7 ข้อ 4) ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) จำนวน 7 ข้อ และ 5) ด้านกิจกรรม (Activities) จำนวน 8 ข้อ เป็นแบบวัดแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 3.26-4.00 หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.25 หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.76-2.50 หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.75 หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบวัดความฉลาดรู้ทางการเงิน จำนวน 24 ข้อ ได้แก่ 1) ความรู้ทางการเงิน (Financial knowledge) จำนวน 8 ข้อ 2) พฤติกรรมทางการเงิน (Financial behaviour) จำนวน 8 ข้อ และ 3) ทศคติทางการเงิน (Financial attitudes) จำนวน 8 ข้อ โดยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายระดับความฉลาดรู้ทางการเงิน เทียบเคียงกับการแปลความหมายจากผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี 2559 โดยธนาคารแห่งประเทศไทยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย ดังนี้ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2559; Atkinson & Messy, 2012; OECD, 2016)

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายระดับความฉลาดรู้ทางการเงิน

เกณฑ์คะแนนเต็ม	คะแนนต่ำ จำนวน (ร้อยละ)	คะแนนปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	คะแนนสูง จำนวน (ร้อยละ)
ความรู้ทางการเงิน (8 คะแนน)	≤ 2	3-5	≥ 6
พฤติกรรมการทางการเงิน (25 คะแนน)	≤ 8	9-16	≥ 17
ทัศนคติทางการเงิน (40 คะแนน)	≤ 13	14-26	≥ 27
ความฉลาดรู้ทางการเงิน (73 คะแนน)	≤ 24	25-48	≥ 49

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษางานวิจัย บทความวิชาการ หนังสือ และตำราที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินมาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดการปรับตัวของนิรมล สุวรรณโคตร (2553), Pascarella & Terenzini, (2005), Schroeder & Prentice (1998) และ Tinto (1987) และ

แนวคิดความฉลาดรู้ทางการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย (2559), Atkinson & Messy (2012) และ OECD (2016) มาเป็นฐานในการสร้างแบบวัดการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินสำหรับนักศึกษาหอพัก ชั้นปีที่ 1

2. นำข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยและแนวคิดข้างต้น มาสังเคราะห์เขียนเป็นนิยามศัพท์เฉพาะและใช้เป็นกรอบแนวคิดและหลักการในการกำหนดโครงสร้างและออกแบบข้อคำถามในการสร้างแบบวัดการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงิน โดยผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามตามนิยามศัพท์ครบตามประเด็นโครงสร้างของแนวคิดการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงิน

3. นำแบบวัดการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินมอบให้กับผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา จำนวน 3 คน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา (IOC) ความเหมาะสมของการใช้ภาษาในแบบวัดการวัดตรงกับนิยามศัพท์และตรงตามสภาพที่เป็นจริง เพื่อให้ได้แบบวัดที่มีความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหา

4. ดำเนินการคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.66-1.00 โดยแบบวัดการปรับตัว จำนวน 56 ข้อ และแบบวัดความฉลาดรู้ทางการเงิน จำนวน 24 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบวัดการปรับตัวและแบบวัดความฉลาดรู้ทางการเงิน แล้วตัดข้อคำถามของแบบวัดการปรับตัวที่ไม่ผ่านเกณฑ์เหลือเพียง จำนวน 41 ข้อ โดยมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.86 ส่วนแบบวัดความฉลาดรู้ทางการเงินผ่านเกณฑ์ทุกข้อ จำนวน 24 ข้อ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.91

5. นำแบบวัดการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินที่ผ่านการหาคุณภาพ มาจัดทำเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปสู่การเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อและขอความอนุเคราะห์ให้อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู และทำการแจ้งและชี้แจงรายละเอียดให้อาจารย์ผู้สอนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลวิจัยในครั้งนี้

2. จัดส่งลิงก์ Google form ให้กับอาจารย์ผู้สอน เพื่อดำเนินการส่งแบบฟอร์มออนไลน์ในการสำรวจการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 360 คน

3. เมื่อครบระยะเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้รับข้อมูลการตอบกลับจากนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 โดยมีนักศึกษาตอบกลับจำนวน 357 คน และทำการตรวจสอบและคัดเลือกข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ในการเข้าสู่การวิเคราะห์ได้เพียงจำนวน 349 คน ที่สามารถนำมาวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยต่อไป

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 จำนวน 349 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 67.60 มีอายุ 18 ปี จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 48.40 ส่วนใหญ่เรียนอยู่ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14 มีผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ระหว่าง 3.51-4.00 จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 62.80 และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือนส่วนมากอยู่ในระหว่าง 3,001-4,000 บาท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20

1.1 ผลการวิเคราะห์การปรับตัวของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 2 ความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1

การปรับตัว	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการเรียนรู้ (Learning)	2.97	0.29	มาก
2. ด้านผู้สอน (Instructor)	3.55	0.39	มากที่สุด
3. ด้านกลุ่มเพื่อน (Peer group)	3.49	0.35	มากที่สุด
4. ด้านสภาพแวดล้อม (Environment)	2.89	0.47	มาก
5. ด้านกิจกรรม (Activities)	3.31	0.36	มากที่สุด
รวม	3.16	0.32	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการปรับตัวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.16$, S.D.=0.32) โดยนักศึกษามีการปรับตัวมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 3.55$, S.D.= 0.39) ด้านกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 3.49$, S.D.= 0.35) และด้านกิจกรรม ($\bar{X} = 3.31$, S.D.= 0.36) ส่วนด้านการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.97$, S.D.= 0.29) และด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 2.89$, S.D.= 0.47) อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ด้านการเรียนรู้ (Learning) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.97$, S.D.= 0.29) โดยนักศึกษามีการปรับตัวด้านการเรียนรู้ที่ดีที่สุดคือ การเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลา และเตรียมอุปกรณ์การเรียนอย่างครบถ้วน ส่วนการปรับตัวด้านการเรียนรู้ที่ควรพัฒนาเพิ่มขึ้นคือ การกลับมาทบทวนเนื้อหาที่เรียนหลังจากการเรียนในแต่ละวัน และการมีความรู้สึว่าการเรียนเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ

2) ด้านผู้สอน (Instructor) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการปรับตัวด้านผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.55$, S.D.= 0.39) โดยนักศึกษามีการปรับตัวด้านผู้สอนได้เป็นอย่างดีที่สุด คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อตกลงในการเรียน การสื่อสารกับอาจารย์ด้วยถ้อยคำสุภาพและ

ถูกกาลเทศะ และการขออนุญาตอาจารย์ออกนอกห้องเรียน ส่วนการปรับตัวด้านผู้สอนที่ควรพัฒนาเพิ่มขึ้น คือ การแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับเป็นนักศึกษาครู และการไหว้และกล่าวทักทายอาจารย์

3) ด้านกลุ่มเพื่อน (Peer group) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการปรับตัวด้านกลุ่มเพื่อนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.49$, S.D.= 0.35) โดยนักศึกษามีการปรับตัวด้านกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คือ การให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน การมีความรู้สึกที่ดีที่ได้รู้จักเพื่อนใหม่ และการให้กำลังใจเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่สบายใจ ส่วนการปรับตัวด้านกลุ่มเพื่อนที่ควรพัฒนาเพิ่มขึ้น คือ การทักทายและยิ้มให้กับเพื่อน และการใช้คำพูดสุภาพกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ

4) ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการปรับตัวด้านสภาพแวดล้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.89$, S.D.= 0.47) โดยนักศึกษามีการปรับตัวด้านสภาพแวดล้อมที่ดีที่สุด คือ การวางแผนในการเดินทางล่วงหน้าเสมอ การรู้สึกที่ดีได้อยู่ร่วมกับเพื่อน และการมีสมาธิเรียน แม้ห้องเรียนจะไม่มีแอร์ ส่วนการปรับตัวด้านสภาพแวดล้อมที่ควรพัฒนาเพิ่มขึ้นคือ ความรู้สึกอึดอัดที่สภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ และรู้สึกเบื่อหน่ายกับการรอคอยการใช้ห้องน้ำในตึกเรียน

5) ด้านกิจกรรม (Activities) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการปรับตัวด้านกิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.31$, S.D.= 0.36) โดยนักศึกษามีการปรับตัวด้านกิจกรรมได้ดีที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจของตนเอง มีความเต็มใจให้ความร่วมมือทำกิจกรรมต่างๆ ของคณะและมหาวิทยาลัย และการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนการปรับตัวด้านกิจกรรมที่ควรพัฒนาเพิ่มขึ้น คือ การเป็นผู้ตามและผู้นำที่ดีในการร่วมกิจกรรม และการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะและมหาวิทยาลัย

1.2 ผลการวิเคราะห์ความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 3 คะแนนระดับความฉลาดรู้ทางการเงิน

คะแนนเต็ม	คะแนนระดับต่ำ ของจำนวนนักศึกษา (ร้อยละ)	คะแนนระดับปานกลาง ของจำนวนนักศึกษา (ร้อยละ)	คะแนนระดับสูง ของจำนวนนักศึกษา (ร้อยละ)
ความรู้ทางการเงิน (8 คะแนน)	37 (10.60)	209 (59.88)	103 (29.51)
พฤติกรรมทางการเงิน (25 คะแนน)	15 (4.29)	83 (23.78)	251 (71.91)
ทัศนคติทางการเงิน (40 คะแนน)	2 (0.57)	27 (7.73)	320 (91.67)
ความฉลาดรู้ทางการเงิน (73 คะแนน)	0	70 (20.10)	279 (79.90)

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีระดับคะแนนความฉลาดรู้ทางการเงินอยู่ในระดับสูงจำนวน 279 คน (79.90%) โดยนักศึกษามีระดับคะแนนพฤติกรรมทางการเงิน (Financial behaviour) จำนวน 251 คน (71.91%) และระดับคะแนนทัศนคติทางการเงิน (Financial attitudes) จำนวน

320 คน (91.67%) อยู่ในระดับสูง ยกเว้นระดับคะแนนความรู้ทางการเงิน (Financial knowledge) จำนวน 209 คน (59.88%) อยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อจำแนกรายละเอียดเป็นด้านสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ด้านความรู้ทางการเงิน (Financial knowledge) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีคะแนนระดับความรู้ทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีความสามารถตอบคำถามถูกมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) การเลือกลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงขึ้น มีโอกาสที่จะขาดทุนสูงเช่นกัน จำนวน 305 คน (87.40%) 2) เงินเพื่อ คือ ภาวะที่ระดับราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จำนวน 278 คน (79.70%) และ 3) ถ้านักศึกษา ยืมเงินเพื่อน จำนวน 100 บาท ในวันนี้ และเพื่อนให้นักศึกษานำเงินมาคืน จำนวน 120 บาท ในอีก 1 ปี ข้างหน้า นักศึกษาคิดว่าจะต้องได้จ่ายดอกเบี้ยให้แก่เพื่อนร้อยละเท่าไร จำนวน 233 คน (66.80%) ส่วนข้อคำถามที่นักศึกษาตอบผิดมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) การลงทุนแบบที่สามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีเงิน บุคคลธรรมดาได้ จำนวน 269 คน (77.10%) 2) นักศึกษาคิดว่าเมื่อครบ 5 ปี นักศึกษาจะมีเงินในบัญชีรวม ดอกเบี้ยเป็นจำนวนเท่าไร จำนวน 250 (71.60%) และ 3) การซื้อหุ้นของบริษัทเดียวมักจะให้ผลตอบแทนที่ปลอดภัยกว่ากองทุนรวมหุ้น จำนวน 210 (60.20%)

2) พฤติกรรมทางการเงิน (Financial behaviour) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีคะแนนระดับพฤติกรรมทางการเงินอยู่ในระดับสูง จำนวน 251 คน (71.91%) โดยนักศึกษามีพฤติกรรมทางการเงินมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น (96.80%) 2) มีวิธีการเก็บออมเงินไว้เป็นเงินสด (49%) และ 3) วางแผน จัดการรายรับ-รายจ่าย (34.70%) นอกจากนี้มีระดับพฤติกรรมทางการเงินเป็นประจำเกี่ยวกับ ก่อนที่จะซื้อ สิ่งของจะมีการคิดก่อนให้ดี (39.30%) และมีการชำระบิล เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าหอ ค่าโทรศัพท์ ตรงเวลา (37%) โดยมีพฤติกรรมทางการเงินบ่อยครั้งเกี่ยวกับ ดูแลเรื่องเงินของตัวเองอย่างใกล้ชิด (34.70%) และ ตั้งเป้าหมายเรื่องเงินไว้และพยายามจะไปให้ถึงเป้าหมาย (37%)

3) ทศนคติทางการเงิน (Financial attitudes) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีคะแนนระดับทัศนคติทางการเงินอยู่ในระดับสูง จำนวน 320 คน (91.67%) โดยนักศึกษามีระดับทัศนคติทางการเงินเห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) การบริหารเงินเป็นเรื่องที่ทุกคนควรจะทำไม่ว่าจะรวยหรือจน (66.20%) 2) ก่อนจะทำสัญญาทางการเงิน ควรมีการอ่านเนื้อหารายละเอียดอย่างถี่ถ้วน (64.20%) และ 3) ก่อนตัดสินใจ ซื้อของครั้งใหญ่ จะต้องแน่ใจว่าเงินออมมีเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน (57.60%) นอกจากนี้ นักศึกษายังมีระดับทัศนคติทางการเงินค่อนข้างเห็นด้วยเกี่ยวกับประเด็นความสุขจากการใช้เงินตอนนี้ดีกว่า ไม่จำเป็นต้องเก็บออมเพื่อวันข้างหน้า (31.80%)

2. ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเปรียบเทียบการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ อายุ กลุ่มสาขาวิชา ผลการเรียน การพักอาศัย และจำนวนเงิน

ที่ได้รับจากครอบครัว โดยจะนำเสนอตารางการทดสอบ t-test (Independent samples t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณทางเดียว (One-way MANOVA) รวมทั้งการอธิบายผลได้ตารางดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	ชาย		หญิง		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การปรับตัว (Adjustment)	3.14	0.34	3.17	0.30	-.74	.45
ความฉลาดรู้ทางการเงิน (Financial literacy)	55.69	8.66	57.05	7.53	-1.43	.15

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีการปรับตัวที่ไม่แตกต่างกัน ($t = -.74, p = .45$) หากพิจารณาจากค่าเฉลี่ยที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาเพศชาย ($\bar{X} = 3.14$ S.D. = 0.34) และนักศึกษาเพศหญิง ($\bar{X} = 3.17$ S.D. = 0.30) มีคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยด้านการปรับตัวมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เดียวกันความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ($t = -1.43, p = .15$) โดยนักศึกษาเพศชาย ($\bar{X} = 55.69$ S.D. = 8.66) และนักศึกษาเพศหญิง ($\bar{X} = 57.05$ S.D. = 7.53) มีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดรู้ทางการเงินอยู่ในระดับสูง โดยนักศึกษาเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยด้านความฉลาดรู้ทางการเงินสูงกว่าเพศชาย ดังนั้นการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาระหว่างเพศไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษา จำแนกอายุ กลุ่มสาขาวิชา ผลการเรียนรู้ การพักอาศัย และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	Wilk's Λ	F	Hypothesis df	Error df	Sig.	η^2
อายุ	0.98	1.36	4	690	0.24	0.00
กลุ่มสาขาวิชา	0.95	2.53	6	688	0.01*	0.02
ผลการเรียน	0.98	0.98	4	690	0.41	0.00
การพักอาศัย	0.98	1.55	4	690	0.18	0.00
จำนวนเงินที่ได้รับจาก ครอบครัวต่อเดือน	0.97	2.15	4	690	0.07	0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 ผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนพหุคูณของตัวแปรภูมิหลังของนักศึกษากับการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงิน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิหลังในด้านเพศ อายุ ผลการเรียนรู้

การพักอาศัย และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.53, p < .05, \text{Wilk's } \Lambda = 0.95, \eta^2 = .02$) เมื่อเปรียบเทียบ Post Hoc ด้วย Tukey พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วย สาขาศิลปศึกษา พลศึกษา ดนตรีศึกษา และนาฏศิลป์ศึกษา มีความฉลาดรู้ทางการเงินมากกว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีภูมิหลังในด้านเพศ อายุ ผลการเรียนรู้ การพักอาศัย และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือน มีการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มีภูมิหลังด้านกลุ่มสาขาวิชา มีการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

1.1 การปรับตัวของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1

1) การปรับตัวของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 ด้านการเรียนรู้ (Learning) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่น การเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลา ส่วนการมีความรู้สึว่าการเรียนเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ และการกลับมาทบทวนเนื้อหาที่เรียนหลังจากการเรียนในแต่ละวันอยู่ในระดับน้อย โดยข้อมูลในส่วนนี้สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษามีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเรียนอย่างไม่ย่อท้อ มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง แม้ว่าจะเป็นช่วงสถานการณ์โควิดก็ตาม จากงานวิจัยของ ณัฐปคัลภ์ แซ่เอี้ย (2562) พบว่า พฤติกรรมการตั้งใจเรียนออนไลน์ในสถานการณ์โควิด-19 ด้านการปฏิบัติตนในเวลาเรียนอยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) นักศึกษามีอุปกรณ์สำหรับจดบันทึกพร้อมในการเรียนออนไลน์ในแต่ละรายวิชา 2) นักศึกษาใช้เอกสารประกอบการเรียนออนไลน์ในแต่ละรายวิชาในการเรียนรู้ และ 3) จดบันทึกสิ่งที่อาจารย์ทุกครั้งลงในอุปกรณ์การเรียน เช่น สมุด โปรแกรมในคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชันในสมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต เป็นต้น โดยพฤติกรรมข้างต้นสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมการเรียนในเชิงบวก สอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงและมีการรับรู้ความสามารถตนเองที่แข็งแกร่งมีแนวโน้มที่จะมีผลการเรียนที่ดี (Bandura, 1997; Pintrich & Schunk, 2002) และผู้เรียนที่มีนิสัยตั้งใจเรียนที่ดี เช่น มีการบริหารจัดการเวลา การจดบันทึก และการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น มีแนวโน้มที่จะมีผลการเรียนที่ดีขึ้นด้วย (Credé & Kuncel, 2008)

2) การปรับตัวของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 ด้านผู้สอน (Instructor) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อตกลงในการเรียน และการสื่อสารกับอาจารย์ด้วยถ้อยคำสุภาพและ

ถูกกาลเทศะ ฉะนั้นการปรับตัวระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนนับว่ามีความสำคัญอย่างมากมีผลต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยของตัวผู้เรียน เช่น แรงจูงใจและความสนใจในการเรียน การกล้าแสดงออก ความสามารถในการจัดการการเรียนรู้ของตนเอง พื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิม สภาพร่างกาย อารมณ์ และสุขภาพจิต มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา (Dochy, Segers & Buehl, 1999; Richardson, Abraham & Bond, 2012; Schiefele et al., 2012) รวมไปถึงการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ส่งผลในเชิงบวกต่อแรงจูงใจในการเรียน พฤติกรรมการมีส่วนร่วม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (Roorda Jak, Zee, Oort & Koomen, 2017) นอกจากนี้ผู้เรียนจะสามารถปรับตัวเข้ากับผู้สอนได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ เช่น สไตล์การเรียนรู้ และความชอบของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนมักจะปรับพฤติกรรมและกลยุทธ์ในการเรียนรู้ให้เข้ากับสไตล์การสอนของครู (Ridwan, Sutresna & Haryeti, 2019)

3) การปรับตัวของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 ด้านกลุ่มเพื่อน (Peer group) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน และมีความรู้สึกที่ดีที่รู้จักเพื่อนใหม่ โดยธรรมชาติของแต่ละช่วงวัย เพื่อนถือว่ามีสำคัญอย่างมากในการที่ช่วยเหลือหรือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในการเรียนและการทำงาน จากงานวิจัยของ Wang & Eccles (2013) พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มเพื่อนที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก จะมีผลดีต่อความมุ่งมั่นผูกพันทางวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ทั้งนี้กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านอารมณ์และสังคม ผู้เรียนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มเพื่อน จะมีความรู้สึกโดดเดี่ยวน้อยกว่า มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า และมีความสามารถทางสังคมมากกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มเพื่อน (Wentzel & Asher 1995) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นักศึกษาส่วนมากไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวด้านกลุ่มเพื่อน โดยมีความรู้สึกที่ดีที่รู้จักเพื่อนใหม่และมีกัลยาณมิตรในการเรียนและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

4) การปรับตัวของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การวางแผนในการเดินทางล่วงหน้าเสมอ และความรู้สึกที่ดีที่อยู่หอพักร่วมกับเพื่อน ทั้งนี้มีความรู้สึกอึดอัดที่สภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ และรู้สึกเบื่อหน่ายกับการรอคอยการใช้ห้องน้ำในตึกเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความคิดและความรู้สึกของนักศึกษาที่มีความต้องการให้ทางคณะและมหาวิทยาลัยเข้ามาดูแลและให้ความช่วยเหลือในสิ่งเหล่านี้ แม้ว่าสิ่งเหล่านี้ยังคงเป็นสภาพปัญหาโดยที่นักศึกษามีความต้องการอยากให้มีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น ในขณะเดียวกันนักศึกษายังสามารถที่จะปรับตัวได้เป็นอย่างดี มีความมุ่งมั่นและมีความอดทนต่อความยุ่งยากลำบากของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย การปรับตัวของนักศึกษาแต่ละคนมีความแตกต่างกันและได้รับอิทธิพลมาจากหลายปัจจัย เช่น คุณลักษณะส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม ความแตกต่างทางวิชาการและวัฒนธรรม และอุปสรรคทางภาษา เป็นต้น นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับกลไกการเผชิญปัญหาและการรับรู้ความสามารถของตนเอง นับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการปรับตัว นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูงจะมีแนวโน้มสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยได้ดีกว่านักศึกษาที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับต่ำ (Ahmad, Anwar & Khan, 2017) ฉะนั้นการทำความเข้าใจปัจจัยเหล่านี้และการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสม

จะสามารถช่วยสนับสนุนความสำเร็จของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี

5) การปรับตัวของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 ด้านกิจกรรม (Activities) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจของตนเอง และมีความเต็มใจให้ความร่วมมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะและมหาวิทยาลัย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษารู้สึกดีกับกิจกรรมและให้ความใส่ใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่ เพื่อมุ่งมั่นในการพยายามพัฒนาตนเองอยู่เสมอ จากงานวิจัยของ Johnson, Johnson, & Smith (2014) พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยได้รับอิทธิพลอย่างมากจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตร เช่น กีฬา ชมรม และงานอาสาสมัครต่าง ๆ โดยนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมเหล่านี้จะมีแนวโน้มที่จะพัฒนาความรู้สึกเป็นเจ้าของหรือเป็นส่วนหนึ่ง และเกิดความผูกพันกับมหาวิทยาลัยของตน ซึ่งความรู้สึกนี้จะส่งผลต่อความสำเร็จทางวิชาการและความผาสุกในชีวิต นอกจากนี้การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสามารถเพิ่มการพัฒนาตนเอง ความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะความเป็นผู้นำ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของนักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลลัพธ์ในทางด้านอาชีพ เป็นต้น (Astin & Sax, 1998; Pascarella & Terenzini, 2005) ฉะนั้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในกิจกรรมนอกหลักสูตรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย และมีแนวโน้มต่อระดับความพึงพอใจในทางวิชาการและสังคมที่สูงขึ้น รวมถึงสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับเพื่อนและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย (Kuh, 2005)

1.2 ความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1

1) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีคะแนนระดับความรู้ทางการเงิน (Financial knowledge) อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความรู้ทางการเงินมากที่สุดใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ 1.1) การเลือกลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูง 1.2) ความรู้เกี่ยวกับเงินเฟ้อ และ 1.3) การคำนวณจ่ายดอกเบี้ย จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่านักศึกษามีระดับคะแนนความรู้ทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องด้วยนักศึกษาขาดประสบการณ์และความรู้ด้านการเงิน จึงมองข้ามผลกระทบของเงินเฟ้อและความสำคัญของการคำนวณดอกเบี้ยอย่างถูกต้อง รวมไปถึงการได้รับการส่งเสริมและการเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้ทางการเงินค่อนข้างน้อย ซึ่งมีความใกล้เคียงกับงานวิจัยที่พบว่า ความรู้ทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยทั่วไปอยู่ในระดับต่ำ มีนักศึกษาเพียง 24% ในสหรัฐอเมริกาเท่านั้นที่สามารถตอบคำถามความรู้ทางการเงินขั้นพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง (Lusardi & Mitchell, 2014) เช่นเดียวกับการศึกษาของ National Endowment for Financial Education (NEFE) พบว่า มีนักศึกษาเพียง 8% ที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับคะแนนเครดิต การออมเพื่อการเกษียณอายุ และความเสี่ยงในการลงทุนได้อย่างถูกต้อง (NEFE, 2014) ฉะนั้นการขาดความรู้ทางการเงินของนักศึกษาจะส่งผลเสียต่อสุขภาวะทางการเงินในอนาคต มีแนวโน้มที่จะตกเป็นเหยื่อกลโกงทางการเงิน และการกู้ยืมเงินที่ถูกคุกคามจากผู้อื่น โดยนักศึกษาที่ไม่เข้าใจวิธีการจัดการเงินจะเป็นปัญหากับหนี้สิน มีเครดิตต่ำ และไม่สามารถเก็บเงินไว้ใช้ในยามเกษียณได้ (Cude et al., 2006; Remund, 2010)

2) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีคะแนนระดับพฤติกรรมทางการเงิน (Financial behaviour) อยู่ในระดับสูง โดยมีพฤติกรรมทางการเงินมากที่สุดใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ 2.1) ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น 2.2) มีวิธีการเก็บออมเงินไว้เป็นเงินสด และ 2.3) วางแผนจัดการรายรับ-รายจ่าย พฤติกรรมทางการเงินของนักศึกษาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษามีการบริหารจัดการเกี่ยวกับทางการเงินเป็นอย่างดี รู้จักลดค่าใช้จ่าย และมีวิธีการออมเงิน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวตรงกันข้ามกับงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยมักจะมีพฤติกรรมทางการเงินที่ไม่ดี ใช้จ่ายเกินตัว การซื้อของด้วยอารมณ์ และล้มเหลวในการออมเงิน (Chen & Volpe, 1998) โดยนักศึกษามีแนวโน้มที่จะใช้บัตรเครดิตและกู้เงินมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ ซึ่งนำไปสู่การเป็นหนี้ในระดับที่มากขึ้น (Chen & Volpe, 1998; Shim, Barber, Card, Xiao & Serido, 2010) ซึ่งสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมทางการเงินที่ไม่ดีคือ แรงกดดันจากเพื่อนและบรรทัดฐานทางสังคม โดยนักศึกษามักจะรู้สึกกดดันที่ต้องตามให้ทันเพื่อนในด้านการใช้จ่ายและการบริโภค และการมีความฉลาดรู้ทางการเงินในระดับต่ำ นักศึกษาจำนวนมากมักขาดความรู้พื้นฐานทางการเงิน เช่น วิธีการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่าย การออม และการลงทุน (Robb & Woodyard, 2011) ดังนั้นการขาดความรู้ทางการเงินจะนำไปสู่การตัดสินใจทางการเงินที่ไม่ดี เช่น กู้เงินที่มีดอกเบี้ยสูง หรือไม่สามารถเก็บเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉินได้ ยิ่งไปกว่านั้นบรรทัดฐานทางสังคมที่มีความเชื่อว่าหนี้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต จึงทำให้เกิดพฤติกรรมทางการเงินที่ไม่ดีในหมู่นักศึกษา (Shim et al., 2010)

3) นักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 มีคะแนนระดับทัศนคติทางการเงิน (Financial attitudes) อยู่ในระดับสูง โดยมีระดับทัศนคติทางการเงินเห็นด้วยอย่างยิ่งมากที่สุด ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ 3.1) การบริหารเงินเป็นเรื่องที่ทุกคนควรจะทำไม่ว่าจะรวยหรือจน 3.2) ก่อนจะทำสัญญาทางการเงิน ควรมีการอ่านเนื้อหารายละเอียดอย่างถี่ถ้วน และ 3.3) ก่อนตัดสินใจซื้อของครั้งใหญ่ จะต้องแน่ใจว่าเงินออมมีเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ซึ่งทัศนคติทางการเงินของนักศึกษาข้างต้นอยู่ในระดับสูง บ่งบอกถึงแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมทางการเงินในเชิงบวก หากนักศึกษามีทัศนคติทางการเงินที่ดี ย่อมที่จะมีพฤติกรรมทางการเงินที่ดีเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yahaya, Zainol, Osman, Abidin & Ismail (2019) พบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมความรับผิดชอบทางการเงิน เช่น การจัดสรรค่าใช้จ่าย การออม และการลงทุน จะมีแนวโน้มที่มีทัศนคติที่ดีต่อเงิน โดยเฉพาะนักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่ให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบทางการเงิน จะมีทัศนคติทางการเงินในเชิงบวก ทัศนคติทางการเงินจึงมีผลต่อพฤติกรรมทางการเงินอย่างมาก ในทางตรงกันข้ามนักศึกษามีทัศนคติทางการเงินเชิงลบ จะมีแนวโน้มพฤติกรรมทางการเงินที่ขาดความรับผิดชอบ เช่น การใช้จ่ายเกินตัว การกู้ยืม และการไม่ชำระค่าใช้จ่ายตามกำหนดเวลา (Lusardi & Mitchell, 2011b)

2. ผลเปรียบเทียบการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

1) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิหลังในด้านเพศ อายุ ผลการเรียน การพักอาศัย และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการ

ปรับตัวที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของระวีพันธ์ รื่นพรต อธิพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และงามละมัย ผิวเหลือง (2553) พบว่า ชั้นปีการศึกษา รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ลำดับการเกิด ลักษณะการพักอาศัย ภูมิสำเนา และสถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาไม่สามารถทำนายการปรับตัวโดยรวมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นอยู่ทางสังคม เพื่อนและการสนับสนุนทางสังคม ความเครียด ความสามารถในการรับมือกับความเครียด สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความยืดหยุ่นทางจิตใจ และสภาพความเป็นอยู่ทางจิตวิทยา (Alharbi, Al-Qahtani & Al-Bargi, 2019) ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าปัจจัยและตัวแปรอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเพศ อายุ ผลการเรียน การพักอาศัย และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือน เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยค่อนข้างมาก จากงานวิจัยพบว่า การมีเพื่อนร่วมห้อง การฝึกสติ การรู้สึกรับได้รับการสนับสนุนจากคนในสังคมและครอบครัว และความมั่นใจในตัวเอง จะเป็นตัวสนับสนุนและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้เป็นอย่างดี (Hayek, Tahan, & El Zein, 2019; Owen, Drinane & Stelzer, 2017; Umaña-Taylor, Updegraff, Jahromi & Zeiders, 2014) ทั้งนี้ผลการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจว่า นักศึกษาที่มีภูมิหลังด้านกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วย สาขา ศิลปศึกษา พลศึกษา ดนตรีศึกษา และนาฏศิลป์ศึกษา มีการปรับตัวมากกว่ากลุ่มสาระอื่น เนื่องจากนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาขาวิชาที่ได้รับการฝึกฝนอย่างเข้มงวดและเรียนรู้ในการทำงานเป็นทีม มีความรับผิดชอบ มีความอดทน รับแรงกดดันได้ดี มีความมุ่งมั่น มั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงออก ซึ่งลักษณะเหล่านี้ทำให้นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดีและมีภูมิคุ้มกันการใช้ชีวิตค่อนข้างดี สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่า การมีบุคลิกภาพแบบเปิดเผย (Extrovert) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปรับตัวทางสังคมและการเรียนของนักศึกษาปี 1 (Roberti, Harrington & Storch, 2006) โดยบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดเผย จะเป็นคนมีพลังกระตือรือร้น กล้าแสดงออก ชอบพบปะสังสรรค์ และมีอารมณ์เชิงบวก (Clark & Schroth, 2010) ทั้งนี้ความยืดหยุ่นทางจิตใจ (Resilience) เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปี 1 และช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ในมหาวิทยาลัยได้อย่างเรียบง่าย (Firouzkouhi, Zahed-Babelan & Jafari, 2018)

2) ผลการเปรียบเทียบความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิหลังในด้านเพศ อายุ ผลการเรียน การพักอาศัย และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความฉลาดรู้ทางการเงินที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ภูมิหลังของนักศึกษาในด้านเหล่านี้ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความรู้ทางการเงิน ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของ Peng & Srivastava (2009) พบว่า เพศและจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวไม่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางการเงิน แต่มีบางงานวิจัยระบุว่า เพศชายมีทักษะและความฉลาดรู้ทางการเงินมากกว่าเพศหญิง (Lusardi & Mitchell, 2011a; Mandell & Klein, 2009) โดยความฉลาดรู้ทางการเงินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามอายุ คนหนุ่มสาวจะมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทางการเงินน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคนที่มีอายุมากกว่า (Lusardi & Mitchell, 2007)

ส่วนผลการเรียนที่พบจากงานวิจัยนี้ ชัดแย้งกับงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า เกรดเฉลี่ยหรือผลการเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความฉลาดรู้ทางการเงิน นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสูงจะมีแนวโน้มมีความฉลาดรู้ทางการเงินในระดับที่สูง (Koonce & Yelverton, 2019) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ความฉลาดรู้ทางการเงินที่ดี อาจจะไม่ได้อันเนื่องมาจาก เพศ อายุ ผลการเรียน การพักอาศัย และจำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือน แต่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา (Education) โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความฉลาดรู้ทางการเงิน บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีความรู้และทักษะทางการเงินมากกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาน้อย รวมไปถึงการได้รับอบรมทางการเงินจะมีความรู้และทักษะทางการเงินมากกว่าบุคคลที่ไม่ได้รับการอบรม (Lusardi & Mitchell, 2007; Mandell & Klein, 2009) นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิหลังด้านกลุ่มสาขาวิชา มีความฉลาดรู้ทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้แก่ สาขาศิลปะ สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี และสาขาพลศึกษา มีความฉลาดรู้ทางการเงินมากกว่ากลุ่มสาขาอื่นๆ เนื่องจากกลุ่มสาขาวิชาเหล่านี้สามารถสร้างรายได้ในระหว่างเรียนได้ค่อนข้างมากกว่าสาขาอื่น ๆ รับประทานอาหาร ออกงานกิจกรรมและการแสดงต่างๆ จึงมีโอกาสมีรายได้และสามารถบริหารจัดการวางแผนทางการเงินได้ค่อนข้างดีกว่ากลุ่มสาขาอื่น ๆ ซึ่งตรงกันข้ามกับงานวิจัยของ Mandell (2008) ที่ศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจมีคะแนนความรู้ด้านการเงินสูงกว่าสาขาอื่น นอกจากนี้ Chen & Volpe (1998) ศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีระดับความฉลาดรู้ทางการเงินเทียบเท่ากับนักศึกษาในสาขาการเงินและธุรกิจ ฉะนั้นความฉลาดทางการเงินจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาทุกคน เนื่องจากความฉลาดทางการเงินจะช่วยให้นักศึกษาบรรลุเป้าหมายทางการเงิน ป้องกันปัญหาหนี้สิน ตัดสินใจทางการเงินได้อย่างชาญฉลาด และสร้างความมั่งคั่งทางการเงินในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 คณะครูศาสตร์และมหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาและจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมทางกายภาพ (Environment) ให้มากขึ้น เพื่อช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษาของนักศึกษา โดยมีการปรับปรุงห้องเรียนให้มีอากาศถ่ายเทสะดวก แสงสว่างเพียงพอ รวมถึงการจัดหาห้องน้ำให้เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวกและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าพึงพอใจมากขึ้น

1.2 คณะครูศาสตร์และมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนความรู้ทางการเงิน (Financial knowledge) ให้แก่นักศึกษามากขึ้น เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 59.88 ซึ่งถือว่าค่อนข้างต่ำ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน การหักลดหย่อนภาษี การคำนวณดอกเบี้ย และการเปรียบเทียบการลงทุนในหุ้นและกองทุนรวม

1.3 ภูมิหลังด้านกลุ่มสาขาวิชาของนักศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงิน ดังนั้นคณะครูศาสตร์และหลักสูตรควรออกแบบกิจกรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างด้านสาขาวิชาของนักศึกษา เพื่อส่งเสริมการปรับตัวและพัฒนาความรู้ทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับภูมิหลังด้านสาขาวิชาของนักศึกษาจะช่วยเพิ่มความน่าสนใจ ซึ่งส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะการปรับตัวและความฉลาดรู้ทางการเงินของนักศึกษาในระยะยาว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความต้องการในการพัฒนาสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยให้นักศึกษาได้เสนอแนวทางและแสดงความคิดเห็นต่อการปรับปรุงและพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแนวคิด ทศนคติ และวิธีการที่นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาศิลปะ นาฏศิลป์ ดนตรี และพลศึกษา ใช้ในการปรับตัวและบริหารจัดการด้านการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำมาเป็นแนวทางสำหรับการออกแบบกิจกรรมหรือสร้างแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อส่งเสริมการปรับตัวและพัฒนาความฉลาดรู้ทางการเงินให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษาถัดไป

2.3 ควรมีการออกแบบหลักสูตรระยะสั้นหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ออกแบบมาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางการเงิน (Financial knowledge) เช่น การวางแผนการเงินส่วนบุคคล การบริหารรายรับ-รายจ่าย ความรู้พื้นฐานด้านการลงทุน การหักลดหย่อนภาษี เป็นต้น เพื่อให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการวางแผนทางการเงิน รู้จักบริหารจัดการทางการเงิน และการลงทุนเพื่อออมไว้ในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง/References

- ณัฐปัทม์ แซ่เอี้ย. (2562). พฤติกรรมการตั้งใจเรียนออนไลน์ในสถานการณ์โควิด-19 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์. (การวิจัยรายบุคคล, ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์).
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2559). รายงานผลสำรวจทักษะทางการเงินของไทยปี 2556. กรุงเทพฯ: ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- นิรมล สุวรรณโคตร. (2553). การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาการอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ระวีพันธ์ รื่นพรต, ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และงามละมัย ผิวเหลือง. (2553). ปัจจัยทำนายการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการพยาบาล. 16(3), 390-405.

- Ahmad, M., Anwar, M. N., & Khan, S. (2017). Social adjustments and self-efficacy of university students. *PUTAJ—Humanities and social sciences*. 24(2), 21-32.
- Alharbi, K. S., Al-Qahtani, A. M., & Al-Bargi, M. A. (2019). Factors influencing adjustment of college students: A systematic review. *Journal of psychology and behavioral science*. 7(1), 23-31.
- Anbesaw, T., Beyene, A., & Kefale, J. (2022). Adjustment problem and associated factors among first-year undergraduates at Wollo University, Ethiopia. *Frontiers in Education*. 7, 946417.
- Astin, A. W., & Sax, L. J. (1998). How undergraduates are affected by service participation. *Service participation*. 39(3), 251.
- Atkinson, A., & Messy, F. (2012). *Measuring financial literacy: results of the ECD/International network on financial education (INFE) pilot study*. OECD working papers on finance, insurance and private pensions, No. 15, OECD Publishing.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. W.H. Freeman and Company, New York.
- Chen, H., & Volpe, R. P. (1998). An analysis of personal financial literacy among college students. *Financial services review*. 7(2), 107-128.
- Clark, M. H., & Schroth, C. A. (2010). Examining relationships between academic motivation and personality among college students. *Learning and individual differences*. 20(1), 19-24.
- Credé, M., & Kuncel, N. R. (2008). Study habits, skills, and attitudes: The third pillar supporting collegiate academic performance. *Perspectives on psychological science*. 3(6), 425-453.
- Cude, B., Lawrence, F., Lyons, A., Metzger, K., LeJeune, E., Marks, L., & Machtmes, K. (2006). College students and financial literacy: What they know and what we need to learn. *Proceedings of the eastern family economics and resource management association*. 102(9), 106-109.
- Danes, S.M., & Hira, T.K. (1987). Money management knowledge of college students. *Journal of student financial Aid*. 17(1), 4-16.
- Dochy, F., Segers, M., & Buehl, M. M. (1999). The relation between assessment practices and outcomes of studies: The case of research on prior knowledge. *Review of educational research*. 69(2), 145-186.

- Elliott, K. M., & Healy, M. A. (2001). Key factors influencing student financial services satisfaction. *Journal of student financial aid*. 31(3), 4-16.
- Firouzkouhi, M., Zahed-Babelan, A., & Jafari, E. (2018). The relationship between resilience and adjustment among first-year university students. *International journal of psychological studies*. 10(2), 20-27.
- Hayek, T., Tahan, M., & El Zein, R. (2019). The effects of mindfulness training on adjustment to university life. *Journal of American college health*. 67(1), 8-15.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. (2014). Cooperative learning: Improving university instruction by basing practice on validated theory. *Journal on excellence in university teaching*. 25(4), 1-26.
- Kamel, A. M., & Sahid, S. (2021). Financial literacy and financial behaviour of university students in Malaysia. *Turkish online journal of qualitative inquiry*. 12(9), 1208-1220.
- Koonce, J. D., & Yelverton, C. M. (2019). The relationship between academic performance and financial literacy among undergraduate students. *Journal of financial counseling and planning*. 30(1), 76-90.
- Kuh, G. D. (2005). Putting student engagement results to use: Lessons from the field. *Assessment update*. 17(1), 12-13.
- Lee, J. S., & Kim, J. (2021). Effects of financial literacy on adjustment to university life: Focused on the mediating effect of financial stress. *International journal of environmental research and public health*. 18(1), 255.
- Lusardi, A., & Mitchell, O. (2011b). Financial literacy around the world: an overview. *Journal of pension economics and finance*. 10(4), 497-508.
- Lusardi, A., & Mitchell, O. S. (2007). Baby boomer retirement security: The roles of planning, financial literacy, and housing wealth. *Journal of monetary economics*. 54(1), 205-224.
- Lusardi, A., & Mitchell, O. S. (2011a). Financial literacy and retirement planning in the United States. *Journal of pension economics and finance*. 10(4), 509-525.
- Lusardi, A., & Mitchell, O. S. (2014). The economic importance of financial literacy: Theory and evidence. *American economic journal: journal of economic literature*. 52(1), 5-44.
- Mandell, L. (2008). The financial literacy of young American adults. *The jumpstart coalition for personal financial literacy*. Retrieved from

<https://www.stockmarketgame.org/assets/pdf/2008%20JumpStart%20Financial%20Literacy%20Survey.pdf>.

- Mandell, L., & Klein, L. S. (2009). The impact of financial literacy education on subsequent financial behavior. *Journal of financial counseling and planning*. 20(1), 15-24.
- National Endowment for Financial Education (NEFE). (2014). *Financial literacy among college students*. Retrieved from <https://www.nefe.org/Press-Room/News/Financial-Literacy-Among-College-Students.aspx>.
- OECD. (2016). *PISA 2015 assessment and analytical framework: science, reading, mathematics and financial literacy*. Paris: PISA.
- Owen, J. E., Drinane, J. M., & Stelzer, J. (2017). The relationship between college transition and self-efficacy in first-year college students. *Journal of college student development*. 58(5), 741-747.
- Pascarella, E. T., & Terenzini, P. T. (2005). *How college affects students: A third decade of research*. Jossey-Bass.
- Peng, T. C., & Srivastava, R. P. (2009). The effects of gender and parental income on the financial knowledge of college students. *Journal of financial counseling and planning*. 20(1), 3-14.
- Pintrich, P. R., & Schunk, D. H. (2002). *Motivation in education*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Rani, M., & Siwach, M. (2023). Financial literacy in India: a review of literature. *Economic and regional studies/studia ekonomiczne i regionalne*. 16(3), 446-458.
- Remund, D. L. (2010). Financial literacy explicated: The case for a clearer definition in an increasingly complex economy. *Journal of consumer affairs*. 44(2), 276-295.
- Richardson, M., Abraham, C., & Bond, R. (2012). Psychological correlates of university students' academic performance: a systematic review and meta-analysis. *Psychological bulletin*. 138(2), 353-387.
- Ridwan, H., Sutresna, I., & Haryeti, P. (2019). Teaching styles of the teachers and learning styles of the students. In *Journal of physics: Conference series*. (Vol. 1318, No.1, p. 012028). IOP Publishing.
- Robb, C. A., & Woodyard, A. S. (2011). Financial knowledge and best practice behaviors of college students. *Journal of college student development*. 52(3), 247-266.

- Roberti, J. W., Harrington, L. N., & Storch, E. A. (2006). Further psychometric support for the 10-item version of the perceived stress scale. *Journal of college counseling*. 9(2), 135-147.
- Roorda, D. L., Jak, S., Zee, M., Oort, F. J., & Koomen, H. M. (2017). Affective teacher–student relationships and students' engagement and achievement: A meta-analytic update and test of the mediating role of engagement. *School psychology review*. 46(3), 239-261.
- Schiefele, U., Schaffner, E., Möller, J., & Wigfield, A. (2012). Dimensions of reading motivation and their relation to reading behavior and competence. *Reading research quarterly*. 47(4), 427-463.
- Schroeder, C. C., & Prentice, M. (1998). Student learning and academic success: Perspectives from the research. In C. C. Schroeder (Ed.), *Student services: A handbook for the profession* (pp. 175-199). Jossey-Bass.
- Sevinç, S., & Gizir, C. A. (2014). Factors negatively affecting university adjustment from the views of first-year university students: The case of Mersin University. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimler*. 14(4), 1301–1308.
- Shim S., Barber B., Card N., Xiao, & Serido J. (2010). Financial socialization of young adults: The role of family, work, and education. *Journal of youth and adolescence*. 39(12), 1457–1470.
- Tinto, V. (1987). *Leaving college: Rethinking the causes and cures of student attrition*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Umaña-Taylor, A. J., Updegraff, K. A., Jahromi, L. B., & Zeiders, K. H. (2014). Social support and adjustment to college: Moderating effects of gender and ethnicity. *Journal of youth and adolescence*. 43(10), 1672-1682.
- Wang, M. T., & Eccles, J. S. (2013). School context, achievement motivation, and academic engagement: A longitudinal study of school engagement using a multidimensional perspective. *Learning and instruction*. 28, 12-23.
- Wentzel, K. R., & Asher, S. R. (1995). The academic lives of neglected, rejected, popular, and controversial children. *Child development*. 66(3), 754-763.
- Yahaya, R., Zainol, Z., Osman, J. H., Abidin, Z., & Ismail, R. (2019). The effect of financial knowledge and financial attitudes on financial behavior among university students.

International Journal of academic research in business and social sciences. 9(8),
22-32.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. 3rd Edition, Harper and Row,
New York.